

sima ja Jumalat paluma, et sel korral veel jätkaks wana Peetri elu päiwi.

Kai jäi üksi koju ja walmistas köögis perele lõunat. Tema meele tuli, mis ta mulle waga leenale teinud, ja et kurja rahwa nõuust om-
meti head ei saa. Källe mõtles ta, kuidas ta Zuhani enesele wõiks meelitada, sest nüüd see ju polnud sugugi temast hoolinud. — Korraga köögi ukse läks lahti ja Tiirik astus lahkest teretades sisse. Kai jutustas temale kohe, mis Peetrilt kuulda saadud. Tiirik pani ennast sest hoopis teadmataks, ja lõi käed koku; siis rääkis tema jälle, kuidas tema isa isale halwamine tulnud kolmele korrale, ja oli siiski veel eluse jäänud; ega siingi sellepärast kohe pole surma korta! Siis lisas tema veel, kuidas tema lootis, et Kai teeks tema meele pärast ja lähaks oma ema seie kutsuma, sest et tema tarwitab teda mitmekes päämaks oma tööle, ja maksab mis ta pärib. Tiirik lubas ise tule järele waadata ja maja hoida, ja pealegi Kaiete meelehead anda. — Kai ruttas ema järele minema.

Sai Kai araldanud, kohe Tiirik pööras oma kurja tööle. Sai se tehtud, siis wõttis ta sõõpiibu peale ja istus tule ääre piipu tõmbama.

Zuba Kai jõudis emaga tagasi. Esite kõnelesid nemad Peetrilt; — siis Tiirik tegi kauba selgeks, andis Kaiete poole rubla, ja ruttas minema, sest kirik oli wäljas ja Triinu koju tulemas.

Zuhan oli küll rutanud, aga Peetri wiimne tund oli käes. Tük aega oli tema ju keeletu olnud, aga kui Zuhan tupa astus ajas tema ennast veel kord istukülle ja rääkis: „Mo kirjutus wiimne seadus! kõik sulle! Piibli! — Enam ta ei saanud räägitud; ta langges wõõrile, tõmbas sügawalt hingge, ja — heitis hingge.

Surnud wiidi oma koju ja maeti maha.

Kui surma sõnumed said Kaigule, siis oli kohtumees Peetri asjad kohtu pitsati alla pannud ja pärast matmist tuli kohus wara kirja panema. Esimeseks wõeti Peetri kirist lahti, et õpetaja tunnistaks: Peeter on sinna oma wiimse seadmise kirja pannud ja kõik wara Zuhani kinkimud; pealegi on Peeter selle kirja veel teisele korrale kirjutanud ja õpetaja nimi saanud mõle-